Faber, Aegidius: Speculum Exemplorum

Straßburg: Drucker des Iordanus <de Quedlinburgo>, 1. März 1490 Seite 333

semꝑ ⁊ ꝑpetuo carebis. Hoc cū crebrius ei
inculcasset. ⁊ ille in ꝯclaui suo se recepisset. sta
tim mlr̃ ac diuersis cogitatōibꝰ cepit fluctu
are. varijsq̃ tētatōibꝰ estuare. qđ eēt ī pixide
scire desiderās. Et sepiꝰ illā vertēs atq̃ cir/
cūspiciēs ait ītra se. Quid si aperuero illam.
Solꝰ sū. nemo videt. īterrogatꝰ negabo. nō
est testis q̄ me ꝯuincere possit. Victꝰ tandem
tētatōe pixidē aperuit. ⁊ auicula q̄ intus erat
clausa euolauit. Tūc tristis effectꝰ valđ my/
steriū ītellexit. ⁊ ad dn̄i pedes pixidē reqren/
tis se ꝓsternēs veniā postulauit. s₃ nō īuenit.
Ad quē dn̄s. Serue neq̃ ⁊ cōtumax tu pri/
mū patrē nr̃m de īobediētia iudicans tuāq̃
ꝯstantiā ꝓpđ me ꝯmendās teip̄m ꝯdēnasti.
Recede ḡ a me faciē meā de cetero nō videb

XLV

Henricꝰ de ⁊vida miles fuit diues valde
habebat aūt vxorē nobilē ac dilectā. Die q̄/
dā cū s̄mo īter eos haberet̃ de culpa eue ce/
pit illa vt mos ē mlr̃ibꝰ eidē maledicere ⁊ đ
īconstantia iudicare an̄. eo q̄ ꝓ modico po/
mo gule sue satisfaciēs tant̄ penis ac miseri
is om̄e genꝰ hūanū subdidisset. Cui maritꝰ
r̄n̄dit Noli illā iudicare. tu forte ī tali tētatōe
fecisses simile. Ego volo tibi aliq̄d p̄cipe qđ
minꝰ est. ⁊ ꝓpt̃ amorē meū minīe poter̄ custo
dire illđ Rn̄dente illa qđ ē mādatū. subiūxit
miles. Vt die illa q̄ balneata fueris paludē
curie nr̄e nudis pedibꝰ nō ingrediaris. alijs
diebꝰ si libet ītres. Erat eñ aq̄ putēs ⁊ fimo
sa ex totꝰ curie sordibꝰ collecta. Illa subridē
te ⁊ p̄cepti trāsgressionē abhorrescēte subiū/
xit henricꝰ. Volo vt penā addamꝰ. si tu obe/
diēs fuer̄ q̄draginta marcas a me recipias.
sin aūt totidē mihi soluas. Et bn̄ placuit ei.
Ille v̄o ip̄a ignorāte secretos custodes palu
di adhibuit. Mira res. Ab illa hora matro
na tā honesta ⁊ verecūda nūq̃ ꝑ curiā trāsi/
re poterat nisi ad p̄dictā paludē respiceret. ⁊
q̄tiēs balneabat̃ totiēs de eadē palude tēpta
bat̃. Die q̄dā exiens de balneo dixit. pedisse/
que sue. Nisi igressa fuero paludē illā mori/
ar. Statiq̃ succingēs se cū circūspexisset et
nemīnē videre putaret. comitāte ācilla aq̄m
illā fetidā vsq̃ ad genu ītrauit. ⁊ huc illucq̃
đambulādo bn̄ ꝯcupiscētie sue satisfecit. Qđ
stati nūciatū est marito eiꝰ Ille gaudēs mox
eā vidit ⁊ ait. Quid ē dn̄a. fuistis ne hodie be
ne balneata. Rn̄dente illa fui. Adiecit in do/
lio vel palude. Ad qđ v̄buꝫ ꝯfusa tacuit. sci/
ens eū suū excessum nō latere. Tūc ille vbi ē
dn̄a mea ꝯstātia v̄ra. obediētia v̄ra. iactātia
v̄ra. Eua viliꝰ tētate fuistis. tepidiꝰ restitistis
turpiꝰ cecidistis. Reddite ergo qđ debet̄ Et
cū nō haberet illa qđ solueret oīa vestimēta
eiꝰ p̄ciosa tulit ⁊ ꝑ diuersas ꝑsonas distribu
it sinēs eā ꝑ aliqđ tp̄s bene torq̄ri.

XLVI

Miles q̄dā sicut audiui a q̄dā viro religi
oso multa scelera ꝯmiserat. tādē ductꝰ penitē
tia venit ad sacerdotē de ꝯmissis facta ꝯfessi
one penitētiā suscepit. s₃ susceptā s̄uare non
potuit. Cūq̃ eñ h̄ sepiꝰ actitasset die q̄dā di
xit illi sacerdos. Nihil sic ꝓficimus. dic ergo
mihi. Est ne aliqđ qđ ꝓ pctīs tuis possis cu
stodire. Rn̄dit ille. Est pomꝰ in possessione
mea tali. cuiꝰ fructꝰ taꝫ amarꝰ ⁊ pessimꝰ est vt
nunq̃ ex eo comedere possim. Si videt̃ vob
bonū pn̄ia mea sit. vt q̄adusq̃ viuā de eisdeꝫ
pomis nō gustē Sciēs sacerdos maxie post
ꝓhibitionē excitāte carne atq̃ diabolo ꝯsur
gere tētationē r̄n̄dit Pro oībꝰ pctīs tuis tibi
iniungo. vt nūq̃ de fructu eiusdē arbor̄ sciē
ter comedas. Abijt miles pn̄iam iniūctā q̄si
ꝓ nihilo reputās. Sic sita erat ip̄a arbor vt
q̄tiēs curiā suā exiret vel intraret. eādē arbo
rem respicere posset. Respiciēdo sꝑ ꝓhibitio
nis recordabat̃. ⁊ recordādo mox ḡuissime
tētabat̃. Die q̄dā ante arborē eandē trāsiēs ⁊
poma ī eo ꝯsiderās ab eo q̄ ꝑmū hoīem ꝑ lī
gnū ꝓhibitū tentauit̃. ⁊ ꝓstrauit tā valide tē
tatꝰ est vt ad arborē q̄dē veniret ⁊ ad pomū
nūc manū extēdēdo. nūc extēsam retrahēdo
totū pene diem cōtrarijs nisibꝰ cōtinuaret.
Tandē adiuuāte gr̄a triūphās in tantū cō/
cupiscētie restitit. vt corde coangustato sub
arbore iacēs spiritū exalaret.

XLVII

Sctē recordatōis dn̄s henricꝰ albanēsis
ep̄s ⁊ cardialis āno. M.c.lxxxviij. missus a
clēmēte papa tp̄ibꝰ frederici imꝑatoris p̄di/
care crucē in alemania ꝯ saracenos quosdā
sibi terre nr̄e monachos ordīs cisterciensis
assumpsit. Die q̄dam cū sil̄ equitarent. ⁊ ip̄e
diceret in generali. Quis vest̄ꝝ dicet nobis
aliquid boni. Rn̄dit vnꝰ. Ille demonstrato
q̄dā ꝯuerso mōacho laico. cꝰ nom̄ excidit Et
p̄ceptū ē ei stati a cardiale vt v̄bū p̄poneret
exhortatōis Ille ꝑmū se excusās dicēs. laicū
n̄ debere lr̄at̄ aliq̄d loq̄ Tādē sic exorsꝰ ē Qn̄
mortui fuerimꝰ ⁊ đducti ad ꝑadisū occurret
nob sctūs pr̄ nr̄ bn̄dictꝰ. visis nob mōachis
cucullat̄ cū gaudio ītroducet. Viso v̄o hēri

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-114/0333
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG